

прѣхласнѣхъ и като обуялъ, възви ся стрѣлухо, и му удари една плесницѣ въ лицето. Куейронъ, безъ да ще да знае и безъ да покаже даже че ся е обидѣлъ отъ това докаченіе, обърнѣ и другѣхъ си странѣ, и кротко пакъ казува му: “Ето, господине, удари ми и другѣ, стига само да помогнешъ на оно-ва злочесто семейство. „

Търговецъхъ като блѣснѣхъ отъ тѣзи думы, а още повече отъ юначеското прѣтърпѣваніе на тогова мѣжа, помѣчѣ малко, и послѣ изведнѣхъ казва му: “Ела подирѣ ми. „ И като го хванѣ за рѣкѣ, заведе го при ковчегъхъ си та отвори и му посочи всичкыѣ си жьлти-цы и бѣлы пары що имаше вътрѣ па му казва: “Земи колкото щещъ; давамъ ти волѣхъ. „ Но Куейронъ като нещѣше да земе самъ си нищо, търговецъхъ брѣкнѣ съ двѣ рѣцѣ въ една голѣма платнянкѣ пълнѣ съ *пентофрангы*, та сграби колкото можаше и ги тури въ шапкѣхъ му, като